

Mosás

[2011. november]

A mondatok letisztulása ősztön.
Gondolkodásod utcán nőtt s meséken,
ha ébredsz, újrakezdi rögtön,
csak mostanság kicsit nehéz figyelned,
a macskád és a nőd is
körülottd fel-fel ébred,
és menekülsz is folyton.
Ez a helyzet a fronton.
A fűvészet okos és tudja,
sosem hagy magunkra,
cipeli a részletet,
de nem adja a készletet,
gyanakszik, mégis kényelmes
a lövészároki magány,
benne egy kicsi virág,
gyönyörködik magán,
szívja saját porát,
kifújja a füstöt. Utána kába,
elakadt a gondolkodása,
mondatokat köpköd,
hogyan legyen pont, ami tiszta.

(Meg itt van ez az agykutya,
folyton azt ugatja:)

*Ha az ember elhagy
családot, Istent,
egy napon nagyon magára marad,
hogyan aztán összeszedje
magát, a maradékokat,
fát hordjon, és rakjon tüzet,
hogyan melegednének a szüzek,
virágok, ringyók, féleszűek,
hogyan aztán nézzen a parázsba
hajnalban, mikor csitult az orgia,
és meneküljön megint el valahova,
ahol kertét nevel, gondolkodik,
egy-két ember vele van itt,
amíg utoléri az arca,
hogyan gondoljon mindent vissza,
milyen egyszerű is volt a képlet,
tüzet rakni, virrasztani, aludni,
újrakezdeni és elintézni
az egészet.*

Kategoria: vers, próza

Denumire autor: Horváth Előd Benjámín

Látó Szépirodalmi Folyóirat